

Prezidentas Henris B. Airingas
Pirmasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje

Ramybė šiame gyvenime

Visiems mums, atėjusiems į žemiškąjį gyvenimą, Gelbėtojas pasakė: „Pasaulyje jūsų priespauda laukia“ (Jono 16:33). Tačiau žemiškosios tarnystės metu savo mokiniams Jis taip pat išsakė šį nuostabų pažadą: „Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę. Ne taip aš ją duodu, kaip duoda pasaulis“ (Jono 14:27). Tikra paguoda žinoti, kad šis asmeninės ramybės pažadas yra taikomas ir visiems Jo šiandieniniams mokiniams.

Kai kurie iš mūsų gyvename gražioje ir ramioje aplinkoje, tačiau vis tiek patiriame vidinę sumaištį. Kiti gi ramybę ir tobulą romumą jaučia didelės asmeninės netekties, tragedijos ir nesibaigiančių išbandymų apsuptyje.

Galbūt šį ramybės stebuklą jau esate matę Jėzaus Kristaus mokinio veide ar išgirdę jo ar jos žodžiuose. Aš tai esu matęs daugybę kartų. Kartais tai nutikdavo ligoninės palatoje, kur aplink mirštančio Dievo tarno lovą susirinkusi jo šeima.

Prisimenu, kai ligoninėje lankiau vieną moterį, po kelių dienų mirusią nuo vėžio. Mane atlydėjo dvi mano jaunos dukterys, nes toji miela sesuo kadaise buvo jų mokytoja Pradinukų klasėje.

Aplink jos lovą buvo susirinkusi jos šeima, panorusi su ja praleisti jos paskutines akimirkas žemėje. Nustebau išvydęs ją sėdinčią lovoje. Ji ištiesė rankas į mano dukras ir kiekvieną jų atskirai pristatė kiekvienam savo šeimos nariui. Apie mano dukras ji kalbėjo kaip apie kokias

karališkosios šeimos nares, atvykusias į karalienės rūmus. Apie kiekvieną palatoje buvusį asmenį ji atsiliepė kaip apie Gelbėtojo mokinį. Vis dar pamenu jos balse jaustą stiprybę, švelnumą ir meilę. O taip pat dar prisimenu savo nuostabą dėl jos linksmos šypsenos, nors ji žinojo, kad nedaug beliko gyventi.

Nors jai buvo suteiktas kunigystės paguodos palaiminimas, tačiau ji pati buvo gyvas liudijimas apie tai, kad Viešpaties pažadėta ramybė yra reali: „Aš jums tai kalbėjau, kad manyje atrastumėte ramybę. Pasaulyje jūsų priespauda laukia, bet jūs būkite drąsūs: aš nugalėjau pasaulį!“ (Jono 16:33.)

Ji buvo priėmusi Jo kvietimą. Taip galime padaryti ir mes, kokie bebūtų mūsų išbandymai ir bėdos:

„Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti; aš jus atgaivinsiu!

Imkite ant savo pečių mano jungą ir mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies, ir jūs rasite savo sieloms atgaivą“ (Mato 11:28–29).

Tik sekdami Gelbėtoju galėsime mus visus išstiksančiuose išbandymuose surasti ramybę.

Sakramento maldos padeda mums sužinoti, kaip tą ramybę galime surasti ištikus gyvenimo negandoms. Priimdami sakramentą galime pasiryžti būti ištikimi savo sandoms sekti Juo.

Kiekvienas pasižadame atminti Gelbėtoją. Galite pasirinkti Jį atminti tokiu būdu, kuris jūsų širdį labiausiai

priartina prie Jo. Asmeniškai aš kartais Jį įsivaizduoju klūpinti Getsemanės Sode arba kaip Jis šaukia iš kapo išėiti Lozorijų. Taip darydamas pajuntu artumą su Juo ir dėkingumą, kuris į mano širdį atneša ramybę.

Be to, jūs pasižadate laikytis Jo įsakymų. Pasižadate priimti Jo vardą ir būti Jo liudytojais. Jis pažada, kad jei laikysitės savo sandorų su Juo, tai Šventoji Dvasia bus su jumis. (Žr. DS 20:77, 79.)

Tai ramybę atneša bent dviem būdais. Šventoji Dvasia dėl Jėzaus Kristaus Apmokėjimo apvalo mus nuo nuodėmės. Ir Šventoji Dvasia gali suteikti mums ramybės, ateinančios gaunant Dievo pritarimą ir amžinojo gyvenimo viltį.

Apaštalas Paulius kalbėjo apie šį nuostabų palaiminimą: „Dvasios vaisiai yra meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrybė, malonumas, gerumas, ištikimybė“ (Galatams 5:22).

Pranešdami apie Gelbėtojo gimimą dangaus pasiuntiniai skelbė: „Garbė Dievui aukštybėse, o žemėje *ramybė*“ (Luko 2:14; kursyvas pridėtas). Būdamas Jėzaus Kristaus liudytojas liudiju, kad Tėvas ir Jo Mylimas Sūnus gali atsiųsti Dvasią, leisiančią mums surasti ramybę šiame gyvenime, kad ir kokie išbandymai ištiktų mus ir mūsų mylimuosius.

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

Prezidentas Airingas moko, kad sakramento maldos gali mums padėti sužinoti, kaip savo išbandymuose galime surasti ramybę. Šios maldos mums primena, kad laikydamiesi savo sandorų gauname Dievo pažadą, jog Šventoji Dvasia bus su mumis. Mokydami galite pasiteirauti, kaip Šventosios Dvasios turėjimas gali mums padėti jausti ramybę. Taip pat galite pasidalinti savo mintimis ar istorija apie tai, kaip Šventoji Dvasia padėjo jums kokio nors išbandymo metu surasti ramybę. Mokydami galite paraginti apmąstyti šią žinią šios savaitės sakramento apeigų metu.

© 2016 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Išspausdinta Lietuvoje. Tekstas anglų kalba patvirtintas: 6/16. Vertimas patvirtintas: 6/16. *First Presidency Message, December 2016* vertimas. Lithuanian. 12872 156

JAUNIMAS

Kaip jūs šią savaitę atminsitė Gelbėtoją?

Prezidentas Airingas mus ragina „pasirinkti [Gelbėtoją] atminti tokiu būdu, kuris jūsų širdį labiausiai priartina prie Jo.“

Kaip jūs visą savaitę „visuomet Jį [atmenate]“ (žr. DS 20:77, 79)?

Ar turite mėgstamų Raštų eilučių apie Gelbėtoją? Šią savaitę galėtumėte kasdien pasižymėti skirtingas Raštų eilutes ir jomis su kuo nors pasidalinti.

Ar, kai esate nusiminę, savo mintyse imate giedoti kokią nors giesmę ar dainuoti pakylėjančią dainą? Galbūt šią savaitę galėtumėte pasirinkti giedoti ar dainuoti konkrečiai apie Gelbėtoją.

Ar kiekvieną savaitę sakramento apeigų metu apmąstote Gelbėtojo gyvenimą ir apmokančiąją auką? Sakramentui galite pasiruošti prisimindami savo praėjusios savaitės pasirinkimus visuomet atminti Gelbėtoją ir atgailaudami už tą metą, kuomet būdavo sunku tai daryti.

Ar meldžiatės dėl progų kasdien pasidalinti Evangelija? Pasistenkite šią savaitę padiskutuoti apie Evangeliją susitelkdami į Gelbėtoją. Šeimos vakaro metu galite paliudyti apie Gelbėtoją arba draugui mokykloje papasakoti apie apsilankymą bažnyčioje.

Nusistatykite tikslą šią savaitę kaip nors ypatingai atminti Gelbėtoją. Apie šį tikslą pasakykite vienam iš savo tėvų, brolių ar seserų, vadovų ar draugų. Savaitės pabaigoje papasakokite jiems, kas įvyko. Kartu pajusite Prezidento Airingo minėtą ramybę ir laimę.

VAIKAI

Ateikite pas Kristų

Gelbėtojas yra mums pažadėjęs ramybę, jei tik „atei[sime] pas [Jį]“ (žr. Mato 11:28). Tai reiškia, kad turime sekti Jo pavyzdžiu ir stengtis išlikti arti Jo.

- Būti pagarbūs per sakramentą.
- Rinktis būti malonūs ir neteisti kitų.
- Raštuose skaityti apie Gelbėtoją.

Džiaugsmas šeimoje kyla iš teisumo

Pamaldžiai išnagrinėkite šią medžiagą ir siekite įkvėpimo, kad suvoktumėte, ką reikia aptarti. Kaip dokumento „Šeima. Pareiškimas pasauliui“ supratimas sustiprins jūsų tikėjimą Dievu ir palaimins tas, kuriomis rūpinatės per lankomąjį mokymą? Daugiau informacijos ieškokite internete adresu reliefsociety.lds.org.

Tikėjimas, šeima, parama

Dievas „įsteigė šeimas, kad mums suteiktų laimę, padėtų mokytis teisingų principų meilės aplinkoje ir paruoštų mus amžinajam gyvenimui.“¹ Apie Dievo „didį laimės planą“ (Almos 42:8) prezidentas Raselas M. Nelsonas, Dvylikos Apaštalų Kvorumo prezidentas, pasakė: „Jo plane skelbiama, kad vyrai ir moterys yra „kad galėtų džiaugtis“ [2 Nefio 2:25]. Tas džiaugsmas ateina, kai pasirenkame gyventi daroje su Dievo amžinuoju planu.“²

Į Kristų orientuotuose namuose sėkmė lankosi dažniausiai. Vyresnysis Ričardas G. Skotas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo juos apibūdina kaip vietą, kurioje „mokoma Evangelijos, laikomasi sandorų ir liejasi meilė“, kurioje šeimos gali gyventi „paklusnų gyvenimą“ ir tirtai išsakyti į Jėzaus Kristaus Evangeliją.³

Prezidentas Henris B. Airingas, Pirmasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje, pasakė: „Galime apsispręsti daryti viską, ką tik galime, kad pakviestume dangaus galias į [savo]

šeimą.“ O meilės, tarnystės, paklusnumo ir laimės skatinimas mūsų namuose duos geriausių rezultatų tuomet, kai „[mūsų vaikai] girdės Dievo žodį ir tada jį su tikėjimu išbandys. Jiems tai darant jų natūra pakis taip, kad ims skleisti jų ieškota laimė.“⁴

Į Kristų orientuoti namai

Raštuose randame sektinų pavyzdžių apie į Kristų orientuotus namus. Mirus Nefio tėvui Lehiui, Nefis toliau nuo lamanitų žemių išsivedė savo šeimą ir kitus žmones, tikėjusius Dievo perspėjimais ir apreiškimais bei įsiklausiusius į Nefio žodžius. Toje naujoje vietovėje nefitai galėjo visame kame pagal Mozės įstatymą laikytis Viešpaties įsakų, įstatų ir įsakymų (žr. 2 Nefio 5:6–10). Tačiau netgi tarp šių nefitų galiausiai atsirado nepaklusniųjų.

Ir nors mūsų šeimos nariai kartais gali nuklysti nuo teisumo, kaip nuklydo šie nefitai, Vyresnysis Skotas pasakė, jog į Kristų orientuoti

namai vis dar „teikia tvirčiausias garantijas, jog mūsų namuose bus ramybė ir saugumas.“ Jis pripažino, kad vis dar „bus pakankamai sunkumų ir sielvarto, bet net suspaiduose galime džiaugtis vidine ramybe ir vidine laime.“⁵

Papildomos Raštų ištraukos

3 Jono 1:4; 1 Nefio 8:12;
2 Nefio 5:27

IŠNAŠOS

1. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 1.1.4.
2. Raselas M. Nelsonas, „Celestalinė santuoka“, 2008 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.
3. Ričardas G. Skotas, „Vardan ramybės namuose“, 2013 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.
4. Henris B. Airingas, „The Teachings of ‘The Family: A Proclamation to the World,’“ *New Era*, Sept. 2015, 5, 6.
5. Ričardas G. Skotas, „Vardan ramybės namuose“, 2013 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.

Apsvarstykite

Kaip galėtume savo šeimose gyventi dar teisiau?